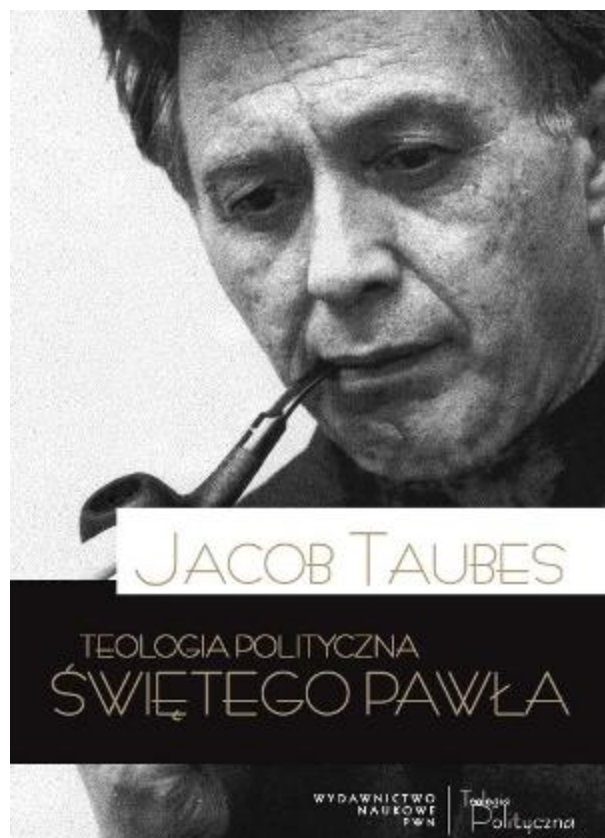

Jacob Taubes, Teologia polityczna świętego Pawła

Teologia Polityczna

Nakład wyczerpany.

Jacob Taubes, *Teologia polityczna świętego Pawła*

I oto przychodzi Paweł i mówi: to jest Mesjasz. Wiedzą przecież, że zmarł na krzyżu; wieść ta się rozeszła. Zmarł śmiercią wyklętych! Syn Dawida wisi na krzyżu! Pomyślcie teraz z żydowskiej perspektywy: wykluczony z gminy żydowskiej wisi na krzyżu jako przeklęty i trzeba go zdjąć wieczorem, by ziemia nie została zanieczyszczona. (...)

Fragment wprowadzenia J. Taubesa

Wstęp: prof. Zdzisław Krasnodębski

Tłumaczenie: Magdalena Kurkowska

ss: 271

***Wydawca: Fundacja Świętego Mikołaja, Wydawnictwo Naukowe
PWN***

O książce napisali:

Paweł Śpiewak

Wybitny żydowski filozof religii, Jacob Taubes (1923–1986), profesor Wolnego Uniwersytetu w Berlinie, prowadzi czytelników przez labirynty myśli, cytatów, dygresji. Stawia tezy nieoczywiste, zaskakujące, czasem oburzające. Powiada, że chrystologia Pawła jest antyrzymska, zapowiada kres panowania prawa – nomos – i nadejście tu na ziemi władztwa miłości i dobrych ludzi. Paweł jest prawdziwym rewolucjonistą i politycznym filozofem. Miłość ma przekroczyć zarówno prawo rzymskie, jak i żydowską wykładnię religii, stając się podstawą nowego politycznego porządku. Taubes twierdzi, że święty Paweł zdradza Żydów, bo chce nową wiarę wyprowadzić z synagogi i otworzyć na nie-Żydów. Zdradza Żydów, by im zapewnić kluczową pozycję w świecie. Sam święty Paweł ogłasza się kolejnym Mojżeszem prowadzącym lud wybrany do nowej ziemi obiecanej. Jest

niachrześcijaństwo i ład społeczny oparty na chrystologii. Jest w tej książce duch przewrotności, apokalipsy, odnowy, a przede wszystkim uderza w niej błyskotliwość i erudycja wielkiej klasy.

Zdzisław Krasnodębski (fragment wstępu do książki)

Ta książka nie jest dziełem teologicznym, lecz filozoficznym i politycznym. Zarazem pokazuje fundamentalne znaczenie teologii dla filozofii i myśli współczesnej. Taubes podkreśla, że nie jest teologiem, lecz historykiem idei pracującym na materiale teologicznym. Stara się, jak twierdzi, wydobyć polityczny sens z metafor teologicznych – podobnie jak Schmitt pytał o teologiczny potencjał pojęć prawniczych. Taubes różni się przy tym zasadniczo od współczesnych lewicowych interpretatorów teologii świętego Pawła. Jest człowiekiem wierzącym, który rzeczywiście zakłada, że istnieją transcendentja, Bóg, przymierze, wieczność i zbawienie, że naprawdę w każdej chwili może nadejść Mesjasz, a historia jest tylko krótkim okresem między dwoma wiecznościami. Przeczytaj fragment wstępu

